

Ma usun juhustesse.

Alats 2008 aasta septembrist töötab Põlva Keskkoolis inglise keele õpetajana Kristi Liias. Ta on üks viiest noorest õpetajast, kes asus tööle Põlva maakonnas.

Kuidas sattusite Põlva keskkooli?

Ma usun juhustesse, mis kokku moodustavadki saatuse. Ka siia kooli sattumine oli õnnelik juhus. Leidsin töökuulutuse oma ülikooli listist, laupäeva õhul helistasin direktorile, pühapäeval kolisin Põlvasse ja esmaspäeval olingi juba klassi ees õpetamas.

Milline on teil läbisaamine õpilastega?

Üldiselt hea. Samas mõnes klassis tahavad mõned õpilased rohkem tähelepanu.

Kuidas on läbisaamine kolleegidega?

Põlva Keskkooli õpetajad ja personal on olnud väga abivalmid ning sõbralikud minu suhtes. Nii et läbisaamine on suurepärase.

Kus varem elasite, mis koolides käisite?

Olen sündinud ja kasvanud Viljandis. Seal lõpetasin ka keskkooli. Lisaks olen õppinud kaks aastat IT-d.

Mis alal õpite ülikoolis, kas tahtsitegi saada pedagoogiks?

Õpin magistriõppes inglise keele õpetajaks. Jah, see on mu teadlik otsus olnud hakata õpetajaks.

Millega teglesite enne Põlva keskkooli tulekut?

Õppisin Tartu Ülikoolis inglise keelt ja kirjandust ning töötasin inglise keele eraõpetajana.

Millega sisustate oma vaba aega?

Ega seda vaba aega õpetajal palju olegi. Nädalavahetustel üritan võimalikult palju puhata, väljas käia, muusikat kuulata, sõpradega suhelda.

Kas teil on elukaaslane või lapsi?

Hetkel ei ole ei elukaaslast ega ka lapsi.

Kas tahaksite rohkem olla USAs või Eestis?

Mõlemal riigil on oma plussid ja miinused. Ma arvan, et USA on hea riik elamiseks vahelduse mõttes, kuid minu kodumaa on siiski Eesti. Praegu olen otsustanud siiski Eesti kasuks.

Rääkige meile oma meeldejäävaim sündmus elust enesest.

Siiani on selleks kindlasti aasta Ameerikas. Ühe aastaga sain uusi elamusi ja kogemusi kokku rohkem kui kogu senielatud eluga. Ühtegi sündmust eraldi välja tuua on raske.

Intervjueeris Sirle Vares